

РЕШЕНИЕ

№ 622

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9555** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Ю. М. А., ЕГН [ЕГН] срещу съдебно решение № 20171169 от 12.08.2021г. постановено по НАХД № 1901 по описа за 2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 136- ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-020096/10.11.2020г., издадено от началник сектор към СДВР, Отдел Пътна полиция /ОПП/, с което на касатора за нарушение на чл. 104а от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните права. Моли да се отмени оспореното решение, както и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание заявява, че поддържа касационната жалба.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ не взема становище по жалбата. В представени писмени бележки, моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност

на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че на 21.10.2020г., около 11:30ч., Ю. А. управлявал лек автомобил „К.“ с рег. № С839КР60, собственост на А. М., в [населено място] по [улица], с посока от [улица]към. [улица], като използва мобилен телефон, без наличието на устройство позволяващо използването му без участието на ръцете. Горната фактическа обстановка е потвърдена и от свидетелските показания на актосъставителя-мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР К. Т.. За извършеното нарушение същият съставил АУАН № 828305I21.10.2020г. Въз основа на така съставения акт е издадено процесното НП № 20-4332-020096 от 10.11.2020г., с което на основание 183, ал.4, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, а наложената санкция са съответна по вид и размер на установеното виновно поведение. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на деца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил обжалвания административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 104а ЗДвП „На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му“. За да е налице нарушение по тази разпоредба е достатъчен факта, че касаторът е ползвал мобилен телефон по време на движение без разрешеното устройство. Свидетелските показания на актосъставителя и свидетел очевидец потвърждават извършеното нарушение. Поради това правилно е ангажирана отговорността на касатора по чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДвП като наложената глоба е във фиксиран от закона размер. Както правилно е посочил СРС, представената от касатора детайлизирана справка (разпечатка) от мобилен оператор за ползвани мобилни услуги от телефонен номер, тъй като освен, че предоставя информация единствено за изходящите разговори, не доказва неизползването на мобилно устройство с различен телефонен номер на същия или друг оператор. Наведените в тази насока твърдения на касатора се явяват неоснователни.

Настоящият съдебен състав напълно споделя така направените от районния съд изводи. При субсидиарното действие на НПК, същият е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на

доказване по конкретното дело.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че атакуваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе и по искането за присъждане на разноси от страна на касатора, като му присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20171169 от 12.08.2021г. постановено по н.а.х.д. № 1901 по описа за 2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 136- ти състав.

ОСЪЖДА Ю. М. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на отдел „Пътна Полиция“ при СДВР сумата от 80 лв. представляваща съдебно деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: